A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2007. július 5.*

A C-145/06. és C-146/06. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Commissione tributaria di secondo grado di Trento (Olaszország) a Bírósághoz 2006. március 17-én érkezett, 2005. december 23-i, illetve 2006. március 6-i határozataival terjesztett elő az előtte

a **Fendt Italiana Srl**

és

az **Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento**

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (előadó) és P. Lindh bírák,

* Az eljárás nyelve: olasz.

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. február 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fendt Italiana Srl képviseletében G. Maisto avvocato, és A. Parolini dottore commercialista,

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Aiello avvocato dello Stato,

– a ciprusi kormány képviseletében N. Charalambidou, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében L. Pignataro és W. Moells, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. április 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a 2004. április 29-i 2004/75/EK tanácsi irányelvvel (HL L 157., 100. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 2. kötet, 21. o.) módosított, az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.; a továbbiakban: a 2003/96 irányelv) értelmezésére irányulnak.

2 Ezeket a kérelmeket a Fendt Italiana Srl (a továbbiakban: Fendt) és az Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento (trentói vámhivatal) között annak tárgyában folyamatban lévő ügyben terjesztették elő, hogy e társaság a 2004. év vonatkozásában nem fizette meg a kenőolajokra a nemzeti jog által kivetett fogyasztási adót.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

A 92/12/EGK irányelv

3 A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv (HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.) 1. cikke előírja:

„(1) Ez az irányelv rögzíti az olyan jövedéki adó és egyéb közvetett adók alá tartozó termékekre vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket közvetlen vagy közvetett módon az ilyen termék fogyasztására vetnek ki, kivéve a hozzáadottérték-adót és a Közösség által megállapított adókat.

(2) Az egyes jövedéki termékek adójának szerkezetére és mértékére vonatkozó különös rendelkezéseket külön irányelvek határozzák meg."

4 Az irányelv 3. cikke így rendelkezik:

(1) Ezen irányelv közösségi szinten a megfelelő irányelvek által meghatározott következő termékekre vonatkozik:

– ásványolajok,

[...]

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt termékekre különleges célú közvetett adók is kivethetők, amennyiben azon adók megfelelnek a jövedéki adó és a hozzáadottérték-adó esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, az adó felszámíthatóságára és ellenőrzésére vonatkozó adószabályoknak.

(3) A tagállamok fenntartják a jogot arra, hogy adókat vezessenek be vagy tartsanak fenn az (1) bekezdésben felsorolt termékeken kívül más termékekre is, amennyiben ezen adók nem eredményeznek határátlépési formaságokat a tagállamok közötti kereskedelemben.

[...]"

A 92/81/EGK irányelv és a 92/82/EGK irányelv

5 Az 1994. december 22-i 94/74/EK tanácsi irányelv (HL L 365., 46. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 264. o.) által módosított, az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EGK tanácsi irányelv (HL L 316., 12. o.; a továbbiakban: a 92/81 irányelv) 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja, ugyanezen cikk (4) bekezdésével együttes olvasatban előírja, hogy a kombinált nómenklatúrának (a továbbiakban: KN) 1994. október 1-jén hatályos változatában szereplő, „a 2710 KN-kód alá tartozó termékek", tehát különösen a kenőolajok, az irányelv alkalmazásában ásványolajoknak minősülnek.

6 A hivatkozott 2. cikk (2) bekezdése értelmében „[a]zon ásványolajok, amelyek tekintetében a 92/82/EGK irányelvben adómértékeket nem határoznak meg, jövedékiadó-kötelesek, amennyiben azokat tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra [...] [nem hivatalos fordítás]".

7 A 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja:

„(1) A 92/12/EGK irányelvben meghatározott, jövedéki termékek adómentes felhasználásairól szóló általános rendelkezéseken kívül, és egyéb közösségi

rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok a következőket olyan feltételekkel mentesítik a harmonizált jövedéki adó alól, amely feltételeket az ilyen mentességek helyes és következetes alkalmazása és az adókijátszás, adókikerülés vagy visszaélés megelőzése céljából határoznak meg:

a) a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált ásványolajok;

[...] [nem hivatalos fordítás]"

8 A 94/74 irányelvvel módosított, az ásványolajok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/82/EGK tanácsi irányelv (HL 316., 19. o.; a továbbiakban: 92/82 irányelv) rögzíti a jövedéki adó minimális mértékét egyes ásványolajok vonatkozásában. Az irányelv 2 cikke felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó ásványolajokat, amelyek között nem szerepelnek a kenőolajok.

A 2003/96 irányelv

9 A 2003/96 irányelv (1)–(3), valamint (7) preambulumbekezdései a következőképpen rendelkeznek:

„(1) A 92/81/EGK tanácsi irányelv [...] és [...] a 92/82/EGK tanácsi irányelv alkalmazási köre az ásványolajokra korlátozódik.

(2) A villamos energia és az ásványolajon kívüli egyéb energiatermékek minimum adómértékét megszabó közösségi rendelkezések hiánya káros hatással lehet a belső piac megfelelő működésére.

(3) A belső piac megfelelő működése és az egyéb közösségi politikák célkitűzéseinek elérése megköveteli, hogy a legtöbb energiatermékre, beleértve a villamos energiát, a földgázt és a szenet is, közösségi szinten minimum adómértékeket állapítsanak meg.

[...]

(7) Az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének aláírójaként a Közösség megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet. Az energiatermékek, és adott esetben a villamos energia adóztatása egyike a Kiotói Jegyzőkönyv célkitűzései megvalósítását szolgáló eszközöknek."

10 Emellett a 2003/96 irányelv (22) preambulumbekezdése előírja:

„Az energiatermékeket alapvetően egy közösségi keretrendszer szabályozza, ha azokat tüzelő-, fűtőanyagként vagy üzemanyagként használják fel. Ennek keretében az adórendszer természetéből és logikájából adódik, hogy a keretrendszer alkalmazási köréből kizárják az energiatermékek kettős felhasználását, a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználását, valamint a nem fém ásványi termékek gyártását. A hasonló módon felhasznált villamos energiát hasonlóan kell kezelni."

11 A 2003/96 irányelv 1. cikke úgy rendelkezik, hogy a tagállamok ezen irányelvvel összhangban adót állapítanak meg az energiatermékekre és a villamos energiára.

12 A hivatkozott irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja az ugyanezen cikk (5) bekezdésével együttes olvasatban előírja, hogy ezen irányelv alkalmazásában az „energiatermékek" kifejezés „a 2701, 2702 és 2704–2715 KN-kódok alá tartozó termékekre" vonatkozik, a vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a közös vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2001. augusztus 6-i 2031/2001/EK bizottsági rendeletben (HL L 279., 1. o.) felsorolt termékeket, különösen a 2710 KN-kód alá tartozó ásványolajokat is beleértve.

13 A 2003/96 irányelv 2. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében:

„(4) Ezen irányelvet nem lehet a következőkre alkalmazni:

[...]

b) az energiatermékek és a villamos energia következő felhasználásai:

– nem üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként felhasznált energiatermékek,

– energiatermékek kettős felhasználása.

Egy energiatermék akkor kettős felhasználású, ha egyaránt felhasználják tüzelő-, fűtőanyagként, valamint nem üzemanyagként vagy nem tüzelő-, fűtőanyagként. A kémiai redukciós eljárásban, valamint elektrolízisnél és fémipari folyamatokban felhasznált energiatermékeket kettős felhasználásúnak kell tekinteni,

[...]."

14 A 2003/96 irányelv 3. cikke így rendelkezik:

„A 92/12/EGK irányelvben szereplő »ásványolajokra« vagy »jövedéki adóra« történő hivatkozásokat, amennyiben azokat ásványolajokra kell alkalmazni, úgy kell értelmezni, hogy azok kiterjednek az ezen irányelv 2. cikkében és 4. cikke (2) bekezdésében említett valamennyi energiatermékre, villamos energiára és nemzeti közvetett adóra."

15 A 2003/96 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése előírja:

„(1) A 92/12/EGK irányelvben meghatározott, az adóköteles termékek adómentes felhasználásairól szóló általános rendelkezéseken kívül, és egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok a következőket olyan feltételekkel mentesítik az adózás alól, amely feltételeket az ilyen mentességek helyes és következetes alkalmazása és az adókijátszás, adókikerülés vagy visszaélés megelőzése céljából határoznak meg:

a) villamos energia előállításához felhasznált energiatermékek és villamos energia, és a villamosenergia-előállítási képesség fenntartásához felhasznált villamos energia. [...]

b) magánjellegű, kedvtelési célú repülés kivételével a légi közlekedés által üzemanyagként felhasznált energiatermékek.

[...]

c) energiatermékek, amelyeket a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek kivételével a Közösség felségvizein belüli hajózás (valamint halászat) céljaira szolgáló üzemanyagként történő felhasználásra értékesítenek, valamint villamos energia, amelyet egy vízi jármű fedélzetén állítottak elő.

[...]"

16 A 2003/96 irányelv 15. és 16. cikke értelmében a tagállamok adómentességeket vagy adókedvezményeket alkalmazhatnak az ott felsorolt esetekben.

17 A 2003/96 irányelv 28. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Ezeket a rendelkezéseket 2004. január 1-jétől alkalmazzák, kivéve a 16. cikkben és a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket, amelyeket a tagállamok 2003. január 1-jétől alkalmazhatnak."

18 A hivatkozott irányelv 30. cikkének értelmében:

„A 28. cikk (2) bekezdése ellenére a 92/81/EGK és a 92/82/EGK irányelv 2003. december 31-től hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásoknak kell tekinteni."

A nemzeti szabályozás

19 A „termelési és fogyasztási adókra, valamint a vonatkozó büntetőjogi és közigazgatási szankciókra irányadó rendelkezések egységes szövege" című, 1995. október 26-i 504. sz. törvényerejű rendelet (Decreto legislativo n° 504, „Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative"; a GURI 1995. november 29-i 279. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 504/95 törvényerejű rendelet) 21. cikkének második bekezdése a tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált, 2710 KN-kód alá tartozó, termékeket (kenőolajok) ugyanazon jövedéki adó hatálya alá sorolja, mint amelyet az ezekkel azonos tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyag tekintetében ír elő.

20 Az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikkének első bekezdése értelmében:

„A kenőolajokat (27 10 00 87 – 27 10 00 98 KN-kódok) a 21. cikk második bekezdésében előírt adón kívül akkor is terheli fogyasztási adó, amennyiben azokat nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve nem ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra."

21 E fogyasztási adó mértéke eltér az 504/95 törvényerejű rendelet 21. cikkének második bekezdésében előírt jövedéki adó mértékétől.

22 A C-437/01. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. szeptember 25-én hozott ítéletében (EBHT 2001., I-9861. o.) a Bíróság megállapította, hogy az Olasz Köztársaság, mivel hatályban tartotta az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikkének első bekezdését, nem teljesítette a 92/12 irányelv 3. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjából eredő kötelezettségeit.

23 A fent hivatkozott, Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítéletének 30. pontjában a Bíróság ugyanis azt állapította meg, hogy a 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint 2. cikke (2) bekezdésének a 92/82 irányelv 2. cikkével együttes rendelkezése értelmében a kenőolajokra csak akkor lehet jövedéki adót kivetni, amennyiben azokat tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra, míg az ezektől eltérő esetekben ezeket kötelezően mentesíteni kell a harmonizált jövedéki adó alól. A hivatkozott ítélet 31. és 32. pontjában a Bíróság e tekintetben hangsúlyozta, hogy azt lehetővé tenni, hogy a tagállamok egyéb közvetett adóval sújtsák a harmonizált jövedéki adó alól mentesítendő termékeket, különösen a 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) pontját fosztaná meg a hatékony érvényesüléstől.

24 Tény, hogy az alapügy tényállása keletkezésének időpontjában az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikkének első bekezdését még nem helyezték hatályon kívül az olasz hatóságok.

Az alapügyek és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

25 Az Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento két különálló határozatban közölte a Fendttel, hogy a 2004. év vonatkozásában nem fizette meg a kenőolajokra az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikkének első bekezdésében előírt fogyasztási adót.

26 A Fendt által ezen határozatok ellen benyújtott kereseteket a Commissione tributaria provinciale di Trento (Trento megyei adóügyi bíróság) elutasította. E bíróság szerint a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasználható energiatermékek nem tartoznak a 2003/96 irányelv korlátozott hatálya alá. Az egyéb termékekre vonatkozó adórendszert, amely termékek között az ásványolajok is szerepelnek, tehát teljes egészében az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikkének első bekezdése határozza meg. A hivatkozott irányelv e tekintetben újdonságot vezet be annak lehetővé tételével, hogy a tagállamok önálló adórendszert írjanak elő a kenőolajok vonatkozásában.

27 A Commissione tributaria di secondo grado di Trento, az ügyben eljáró másodfokú bíróság, az előzetes döntéshozatalra utaló végzésében előadja, hogy a hatáskörrel rendelkező vámhatóságok állításával szemben a 2003/96 irányelv nem hatalmazza fel kifejezetten a tagállamokat arra, hogy a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált termékekre adót vessenek ki. Mindenesetre a fent hivatkozott, Bizottság

kontra Olaszország ügyben hozott ítéletből, az irányelv elfogadásának indokából, valamint célkitűzéséből az következik, hogy a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált olajok nem tartoznak a közösségi adórendszerbe.

28 E körülmények között a Commissione tributaria di secondo grado di Trento az előtte folyamatban lévő két eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő, mindkét ügyben azonos módon megfogalmazott kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Az 504/95 törvényerejű rendelet 62. cikke szerinti adórendszer [összeegyeztethető-e] a 2003/96/EK irányelvvel [?]"

29 A Bíróság elnöke a 2006. május 10-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-145/06. sz. és a C-146/06. sz. ügyeket.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

30 Amint azt a Bizottság is jogosan állapítja meg, a Bíróság nem határozhat az EK 234. cikk alapján indított eljárásban a nemzeti rendelkezéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről. Ezzel szemben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróságot a közösségi jog értelmezésére vonatkozó minden olyan szempontról tájékoztassa, amelyek lehetővé tehetik számára ezen összeegyeztethetőség értékelését annak érdekében, hogy döntést hozzon az előtte folyó eljárásban (lásd ebben az értelemben a C-346/97. sz. Braathens-ügyben 1999. június 10-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3419. o.] 14. pontját).

31 E körülményekre tekintettel az előterjesztett kérdést úgy kell érteni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2003/96 irányelv tilt-e egy olyan nemzeti szabályozást, mint az alapeljárásban szereplő, amely a kenőolajokat sújtó fogyasztási adót ír elő, amennyiben azokat nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve nem ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra.

32 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2003/96 irányelv 1. cikke értelmében a tagállamok ezen irányelvvel összhangban adót kötelesek megállapítani az energiatermékekre, mivel az irányelv célja – amint az az irányelv (2) és (3) preambulumbekezdéséből következik – az, hogy közösségi szinten minimum adómértékek kerüljenek megállapításra az energiatermékek legtöbbjének vonatkozásában.

33 A 2003/96 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja az ugyanezen cikk (5) bekezdésével együttes olvasatban előírja, hogy a 2710 KN-kód alá tartozó termékek, tehát különösen a kenőolajok, az irányelv alkalmazásában energiatermékeknek minősülnek.

34 Ugyanakkor a szóban forgó irányelv 2. cikke (4) bekezdése b) pontjának első franciabekezdéséből az következik, hogy az említett irányelvet „nem lehet [...] alkalmazni" nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánt energiatermékekre.

35 A 2003/96 irányelv (22) preambulumbekezdése értelmében ugyanis az energiatermékeket alapvetően egy közösségi keretrendszer szabályozza, ha azokat tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként használják fel, ezért az adórendszer természetéből és logikájából adódik, hogy a keretrendszer alkalmazási köréből kizárják az energiatermékek nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználását.

36 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 92/81 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjától eltérően, amely előírta, hogy a tagállamok a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált ásványolajokat mentesíteni voltak kötelesek az adó alól, a 2003/96 irányelv 14. cikke, amely korlátozva sorolja fel a tagállamok számára kötelező mentesítéseket, nem említi a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált energiatermékeket. Hasonlóképpen, ezen utóbbi irányelvnek sem 15., sem pedig 16., a tagállamok számára választható mentesítéseket előíró cikke nem említi ezeket a termékeket.

37 Ebből következik, amint azt lényegében a főtanácsnok is megállapítja indítványának 37. pontjában, hogy habár a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált ásványolajok a 92/81 irányelv hatálya alá tartoznak, ugyanakkor e termékeket, amint azt a Bíróság is megállapította a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélete 30. és 33. pontjában, kötelezően mentesíteni kell a harmonizált jövedéki adó alól, a közösségi jogalkotó a 2003/96 irányelv elfogadásával e rendszert kívánta módosítani, kizárva e termékeket ezen utóbbi irányelv hatálya alól, amint azt a Fendt is elismerte a tárgyalás során.

38 Ebből következik, hogy – amint arra az olasz és a ciprusi kormány, valamint a Bizottság is hivatkozik – 2004. január 1-jétől kezdődően, amikor is a 2003/96 irányelv a 30. cikke értelmében hatályon kívül helyezte a 92/81 irányelvet, a tagállamoknak már hatáskörükben áll a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált energiatermékek, köztük a kenőolajok adóztatása.

39 A tárgyalás folyamán a Fendt mindazonáltal azt állította, hogy a 2003/96 irányelv a 92/81 irányelvnek csak azon rendelkezéseit helyezhette hatályon kívül, amelyek a hatálya alá tartoztak. Következésképpen, mivel ezen előbbi irányelv kizárólag a tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált energiatermékekre vonatkozik, a 92/81 irányelv rendelkezéseit, amelyek 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjához hasonlóan a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált energiatermékekre vonatkoznak, nem helyezheti hatályon kívül a 2003/96 irányelv, következésképpen

ezek hatályban maradtak. Ezt az értelmezést a 2003/96 irányelv célkitűzése is megerősíti. Mivel ugyanis ezen irányelv a Kiotói Jegyzőkönyv céljai eléréséhez kíván hozzájárulni, nem vezetheti be újfent a tagállamok számára azt a lehetőséget, hogy adót vethessenek ki a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált energiatermékekre, tekintve, hogy ezek nem minősülnek környezetszennyezési forrásoknak.

40 Ezt az érvelést el kell utasítani. A 2003/96 irányelv 30. cikke ugyanis teljesen egyértelműen fogalmazva előírja, hogy 92/81 irányelv 2003. december 31-től hatályát veszti. Következésképpen, sem az a körülmény, miszerint ez utóbbi irányelv, és a 2003/96 irányelv hatálya különböző, sem pedig az ez utóbbi irányelv által követett célkitűzés nem indokolja, hogy – a hivatkozott 30. cikk hatályának a közösségi jogalkotó nyilvánvaló akaratával szembeni radikális módosítása következményeképpen – e cikk olyan értelmezést nyerjen, miszerint a 92/81 irányelv bizonyos rendelkezései hatályban maradnak.

41 Mindenesetre, bár a tagállamok adót vethetnek ki az olyan energiatermékekre, mint a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált kenőolajok, e hatáskörüket a közösségi jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni (lásd ebben az értelemben a C-279/93. sz. Schumacker-ügyben 1995. február 14-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-225. o.] 21. pontját, és a C-347/04. sz. Rewe Zentralfinanz ügyben 2007. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2647. o.] 21. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

42 E tekintetben a tagállamoknak nemcsak az EK-Szerződés rendelkezéseit, különösen az EK 25. cikket és az EK 90. cikket kell tiszteletben tartaniuk, hanem, amint azt a ciprusi kormány és a Bizottság is jogosan állapítja meg, a 92/12 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdését is.

43 Ugyanis, még ha a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként felhasznált kenőolajok a 2003/96 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „energiatermékek" fogalmába tartoznak is, ezeket ugyanezen irányelv ugyanezen cikke (4) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése kifejezetten kizárja az irányelv hatálya alól, következésképpen e termékek nem tartoznak a harmonizált jövedéki adó rendszerébe.

44 E körülményekre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a hivatkozott kenőolajok, amelyek nem tartoznak a harmonizált jövedéki adó alá, nem minősülnek a 92/12 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésében felsorolt termékeknek (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Braathens-ügyben hozott ítélet 24. és 25. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 31. és 33. pontját), ily módon az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének megfelelően a tagállamok fenntartják a jogot arra, hogy adókat vezessenek be vagy tartsanak fenn e termékekre is, amennyiben ezen adók nem eredményeznek határátlépési formaságokat a tagállamok közötti kereskedelemben.

45 A fentiekre figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/96 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nem tiltja az olyan nemzeti szabályozást, mint az alapeljárásban szereplő, amely a kenőolajokat sújtó fogyasztási adót ír elő, amennyiben ezeket nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve nem ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2004. április 29-i 2004/75/EK tanácsi irányelvvel módosított, az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nem tiltja az olyan nemzeti szabályozást, mint az alapeljárásban szereplő, amely a kenőolajokat sújtó adót ír elő, amennyiben ezeket nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként való felhasználásra szánják, illetve nem ekként kínálják eladásra vagy felhasználásra.

Aláírások